

Op een Album

"Muzer, hé! kom eens beneden!"

Riep ik; en de goede vrouw
Kwam haar zangberg afgevolgen.
En ze vroeg me wat ik wou.

"Wel, zoo sprak ik, daer's een juffer.
Die me een albumversken vraegt;
Kan - de mij daer niets odieteren,
Muzer, niets dat haer behaegt?"

- "Voor de juffer?... Wel, bij voorbeeld.
Schrijf eens dat ze los van zwier,
Dat ze schoon is en bevallig;
Dat doet toch altijd plezier."

- "Hemel! zou ik dat gaen schrijven!
Muzer, wel! wat denk- de dan!
Dagelijks leest ze 't in haer spiegel
Beter dan ik 't schrijven kan."

- Schrijf dan een melancholickken;
Tets van heimwee en van smert;
Dien hebt gij 't gemak van 't rijm nog.
Smert rijmt toch zoo wel op hert!"

- Neen, ik dank u doerwoor; Muzer!
O, ge kent de meiskens niet!
Wet- de wat ze zouden zeggen?
Zie! daer gaet de Joen verdbriet;
Zie! hij bloost getijk een appel,
En nogtours, wanneer hij schrijft,
Is 't er een, wien steeds een traendrop
Langs de bleete wangen drijft!"

- "Wel, hernam de Muzer weder,
Biest haer dan een bloemken oen;
Schrijf een olickffen op de stoveren,

Op de zon of op de maen . . .

- "Ja! in 't milden vrom den winter
Versch-ontloken bloemen bren,
En vrom zon en maene schryven,
Nae ik in geen week misschien
Door de op-een-gepakte nevels
Zon noch maen meer heb gezien!
Neen, ik dunkt u nogmaets Mure! . . ."

Doch de Mure riep gestoord:
Schryf dan iets op niemedalle,
Zoo ge wilt! . . . - en sij vloog voort.

Tets op niemedalle schryven,
Docht ik, dat 's een vrese raed!
Doe 's een raed, dien ik wil volgen!

En ge ziet wel, inderdoed,
Zuffer, dat er op uw album
Tets en niemedalle staet

(Jan van Beers)

Almanak
der
St. Lucas Gilde
voor 1854
Uitgegeven op last
der letterkundige afdeling

11367/4

Albumvers.

Muse
~~Thuytster~~, he! Kom eens beneden,
 Priep ik, en de goede vrouw
 Deelde op breedantploodde neder
 En zy vroeg my wat ik wou.
 Wel, hoe sprak ik, daer 's een ~~zuffe~~ ^{Dame}
 Die me een albumersje vraegt,
 Kunt gy my daer niets dichten
~~Thuytster~~ ^{Muse} niets dat haer behaeyt?
 — wel, by voorbeeld ~~dat~~ ^{dat}
 voor een ~~zuffe~~ ^{Dame} ? ... ~~reide de Thuytster~~
 schryf eens dat sy los van rivier
 Dat ge eens ~~meer schryft op 't papier~~
 Dat ge er ~~meer schryft op 't papier~~ van heur schoonheid
 Dat sy ~~lijft en bevallig~~ of is derglyks
 Dat doet altyd soek plezier.
 Wel! kan ik dat geen schryuen
 Muse, wel wat denkt ge dan
 Daeglyks leest zy 't in heur spiegel
 Beter dan ik 't schryuen kan
 Wel schryf dan een somber stukje
 Van ~~met an colie~~ ^{iets van heimwee} en smart,
 Dan hebt gy 't gemak van 't rym nag
 Smart rymt altans wel op hart.

Neen, ik dank u daer voor. Mure
o! gy kent de ~~mensch~~ ^{mensch} niet
meest ge wel wat hy dan zeggen:
hie, daer gaet de Jan verdriet,
hie hy blaast gelyk een appiel,
En nuylans wanneer hy schryft,
Is 't er een wien steeds een traendrop
Langs de bleete wangen dryft —

Wel, hernam de Mure weder
Bied haer duer een blaempjen al,
Schryf een dichtgen op de starren,
op de kon of op de maen
ga, in 't midden van de winter
Verschoutloken blaempjes bin,
En van kon en ~~starren~~ ^{maen} schryue
Kunt ik in geen weck rustschien
Dour de op eengepakte neevle
kon of maen meer heb gekien,
Neen, ik dank u nogmaels mure,
Doek de mure niep gestoord:
Schryf dan iets op niemedalle,
als ge wilt — en hy vlooy voort.

Uss op mededalle schryven,
Daecht ik, dat s een ^{welke} ^{uyl} ^{leer} ^{med} ^{rued} ^{rued},
En ik geloof toch ^{hand} dat er werlyk
Uss en mededalle staet.